

prima instanță – S. Iorgov
instanța de apel – I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

dosarul nr.2ra-1427/16

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sperciuc Tudor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sperciuc Tudor împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” societate pe acțiuni cu privire la restituirea sumei și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de către Sperciuc Tudor și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 decembrie 2014 Sperciuc Tudor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” societate pe acțiuni (BC „Moldova-Agroindbank” SA) cu privire la restituirea sumei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că în anul 2004, a depus la BC „Moldova-Agroindbank” SA 900 \$ SUA la un depozit la vedere nr. 2311021006425 în filiala Leova a BC „Moldova-Agroindbank” SA, pentru care i s-a eliberat carnetul de economii nr. 764-01-43-250, cu toate înscrierile despre mișcarea sumelor de bani.

La cererea sa la 07 decembrie 2004 banca i-a restituit 300\$ USA, înscriind mențiunea în carnetul de economii. Soldul depuneri rămas la acel moment era indicat de 600\$ SUA.

Există o indicație clară în carnetul de economii că pe contul său a rămas suma de 600\$ SUA, pe care reclamantul consideră că îi are pe acest cont și îi păstrează pentru orice eventualitate, fiind deja la o vârstă înaintată.

Astfel, recent, s-a adresat la BC "Moldova Agroindbank" SA cu scopul de a închide contul, solicitând și restituirea sumei de 600\$ SUA de pe cont.

Ulterior a primit un răspuns de la bancă cum că contul demult este închis și suma pretinsă ar fi primit-o cu 10 ani în urmă prin operațiuni pe care reclamantul consideră că nu le-a efectuat.

Or, carnetul de economii cu inscripțiile efectuate de angajații băncii reprezintă dovada incontestabilă – ca el nu a ridicat suma de 600\$ SUA de pe cont.

Consideră reclamantul că banca folosește în favoarea sa capacitățile vârstei înaintate, implicându-l în procese de judecată.

Mai mult, BC "Moldova Agroindbank" SA s-a eschivat de la respectarea obligațiilor contractuale.

Menținează că fiind deținător al carnetului de economii eliberat de bancă și în conformitate cu prevederile art. 1223 CC RM, reclamantul se consideră un deponent legal.

Cere Sperciuc Tudor obligarea Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” societate pe acțiuni la restituirea sumei de 600 \$ SUA și încasarea sumei de 8000 lei cu titlu de prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 martie 2015 cererea de chemare în judecată a lui Sperciuc Tudor împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” societate pe acțiuni cu privire la restituirea sumei și încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, s-a respins apelul declarat de către Sperciuc Tudor și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 martie 2015.

La 19 aprilie 2016 Sperciuc Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că, consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată.

Astfel invocă ilegalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, precizând că la emiterea deciziei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 131 alin. (2) și (3) CPC.

Or, instanța de apel nu a dat apreciere și nu a ținut cont de faptul, că BC "Moldova Agroindbank" SA nu s-a conformat cerințelor instanței și nu a prezentat probele solicitate de instanța de judecată.

Mai indică recurentul că astfel, instanța de apel la pronunțarea deciziei a încălcat esențial normele de drept material, a apreciat incorect probele examinate în ședința instanței de fond, a interpretat în mod eronat legea și nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii în fond .

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sperciuc Tudor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie

1991), pe când în recursul declarat de Sperciuc Tudor, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sperciuc Tudor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Sperciuc Tudor, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat